

ದಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶವು ಬೆಳಕನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿತು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ರಸಾದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ,

‘ನೀನು ಹೇಗಿದೀಯೆ...?’

‘ನೀವು ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದೀರಾ...? ಪಹಲೆ ಅದು ಹೇಳಿ... ಚೇತರಿಸಿ ಕಾಣುವುದೇ ಇಲ್ಲ.’

‘ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ...! ಹೇಗೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ನೀನೇ ಹೇಳು... ಸಮಾಧಾನ ಅನ್ನುವುದು ಸತ್ತುಹೋಗಿದೆ.’

‘ನೀವು ಯಾನನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಬಾರ್ತು... ಗಣಸು ಮಂದಿ ಹೆಂಗಿರೋ ಹೆಂಗಿರೋ ನಿವು... ಊರಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮನ ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿದಾರೆ... ಮರ್ಯಾದಸ್ವರ ಹೆಸರು ನಿಮಗಿದೆ.’

‘ಜನ ನನ್ನ ಹೊಗಳ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋದೇ ನನಗೆ ಯಾತನೆ ಆಗಿದೆ... ಮೇಲೆ ನೋಡೋಕೆ ಬಲು ಒಳ್ಳೇವು ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತೀನಿ... ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಪರಾಧ ನನಗೆ ಸದಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿದೆ... ಅವರ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಪಾತ್ರನಲ್ಲ...! ನಾನು ನಿಜವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ, ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಆನೆ ಇಲಿ ಅಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ...!’

‘ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೀವೇ ಬೈದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ... ನೀವು ಓದಿದೋರು...’

ಪೂಜಾರರು... ಬಾಂಬ್... ನಾನು ಪಾಪಿ... ಪರದೇಶಿ ಅದೇನಿ...’

‘ಇಲ್ಲ... ನೀನೇ ನನಗಿಂತ ಉತ್ತಮಳು... ಈ ಜನಿವಾರ ಬಿಸಾಕಬಿಡ್ತೀನಿ... ಯೋಗ್ಯತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ... ನಾನೇ ನೀತಿಗಿಟ್ಟು, ಇತರರಿಗೆ ನೀತಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡ್ತೀನಲ್ಲ, ಅಧಮ...! ನಾನು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡೋವಾಗ ಜನ ನನ್ನನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ...! ಅವಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕೈ ತುಂಬಾ ಬರುವ ಡಾಲರ್ ಹಣಕ್ಕೂ ಜೋತು ಬೀಳದೆ, ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆ ನುಡಿಗೂ ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಡೆ ಒಂದು ಆಗಿ ನುಡಿ ಪೊಳ್ಳು ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಕಲ್ಲು ಬೀರುವರಷ್ಟೆ. ಅವರ ಈಗಿನ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕನಲ್ಲದ ನಾನು ಏಟು ತಿಂದು ಸಾಯಲೇ ಬೇಕು...!’

‘ಹೆಂಗಲ್ಲಾ ಹೇಳಬ್ಯಾಡೀ... ಇಷ್ಟೂ ಕಾಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಉರಿ ತಾಳಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಸಾಕು. ಪಾಪ ಸೈತ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿರ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು...’

‘ಇಲ್ಲ... ನಂಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆಗಬೇಕು... ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪದ ಹಾಗೆ ನುಂಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಉಗಿಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿ...? ನಾನು ಪಾಪಿಷ್ಟ ಎಂದು ಎದೆ ತೆರೆದು ನಿಜ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.’

‘ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಾಗೆ ಆ ಸತ್ಯ ಹೊರ ತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಒಬ್ಬಾತ ಆಗ್ಲೇ ಒಂಟಿ ಕಾಲಾಗೆ ನಿಂತಾನಲ್ಲ...! ಸರ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಕಾಯ್ದಿದಾನೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿತ ಶತ್ರು...!’

‘ನನ್ನ ಶತ್ರುವೆ...? ಏನು ಹಾಗಂದ್ರೆ?...’

‘ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಯಸ್ಸು ಒರಿ ಹಾಕ್ತಿದಾನಲ್ಲ... ನನ್ನ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾವು ಬಯಸಿದಾನಲ್ಲ.’

‘ಯಾರವನು...? ನನಗಾರೂ ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ...!’

‘ನೀವ ಹಾಂಗೆ ತಿಳಂದಿದೀರಿ... ಆದ್ರೆ ಅವ ನಿಮ್ಮನ್ನ ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಲಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದಾನ... ಅಷ್ಟೇ... ನನ್ನ ಗಂಡನಾಗಿದ್ದ ಶಿವಣ್ಣ.’

‘ಶಿವಣ್ಣ...! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಶಿವಣ್ಣನೇ...! ಏನು ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀ ಗಂಗಾ...?’

‘ಹೌಂದ್ರೀ... ನನ್ನ ಚಮ್ಮಿ... ನಾ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ... ಈಗ ಕ್ಷಮಾ ಮಾಡ್ತೀ.’ ಪ್ರಸಾದ ಅವಳನ್ನು ತಿಟ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಇಂತಹ ಮೋಸ ಗಂಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಾಡಿದಳೇ ಎಂದು ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಯಿತು. ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.

‘ನನಗಿದು ಮುಂಚೆಯೇ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೂಡ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ... ಹೆಣ್ಣು...! ನೀವು ಹೆಂಗಸರು ಹೀಗೇ... ವಂಚನೆ!’ ಅವಳ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬಂದಿತು.

‘ಚಮ್ಮಿ... ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೋಸ ಮಾಡಾಕೆ... ಈ ವಿಷ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದಪ್ಪ... ಮೋಸ ಅವ ನಂಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ... ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದೇವು ಮಸ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡ್ತೀ... ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ಆಕ್ಷೇ... ನನಾ ಚಮ್ಮಿ...’ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಾಗಿ ಅವನ ಪಾದ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕದಲಲಿಲ್ಲ.

ಗಂಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಅಂದಳು, ‘ನನ್ನ ಚಮ್ಮಿಲ್ಲಾ...’

‘ಗಂಗಾ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸ್ತೀನಿ... ಯಾತಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರೆ... ನನಗೆ ಈಗ ಅರಿವಾಗಿದೆ... ನೀನು ಬಾಳಿನ ಒಂದು ಗಂಟು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಗ್ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಅರಿತು ನನಗೆ ಮರುಕ ಬಂದಿದೆ... ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂಧಿಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟೆವು... ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ನಾನು ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾಪಿಯಾದೆ... ಅದಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲರದರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಮೋಸಗಾರನೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವಣ್ಣನನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದೇಕೆ...? ನಾನೇನು ಕಮ್ಮಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೇನು?... ಒಂದು ಅಸಹಾಯಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ... ಶಿವಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿತನಕ ಬಂದು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪೇನಲ್ಲವಲ್ಲ...!’

‘ಅವನಿಗೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ... ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಅಷ್ಟೇ...!’

ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಲು ಇಷ್ಟ ಪಡದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಂಗೆ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದರು. ಗಾಳಿ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಗಿಡ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಲಾಡಿದವು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಒಣ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೂರಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಚದುರಿ ಬಿದ್ದವು. ಮೋಡಗಳೂ ಗಾಳಿ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಚದುರಿ ಹೋದವು.

‘ಗಂಗಾ...’ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪ್ರಸಾದ ಕರೆದ.

‘ಗಂಗಾ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಆತಂಕ ಬಂದಿದೆ... ನನ್ನ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ, ಅವನ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿರೋದ್ರಿಂದ... ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಮುಂದೆ ಅದೇನಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ...’

‘ಮುಂದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತ ಅದೇನು ನಡಸ್ತಾನೋ ಅದನ್ನು ಹ್ಯಾಂಗೆ ಹೇಳ್ತೀ...? ಆದ್ರೆ ಒಂದಂತೂ ಖರೆ... ಇಷ್ಟೂ ರೋಜು ಆ ನನ್ನ ಗಂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಂಗೆ ತೊಂದ್ರಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ದ... ಮುಂದೆ ಅವ್ನು ದಿವಾನ್‌ನಾಗೆ ಅದೇನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸೇಡು ತೀರಿಸ್ತಾನೋ ತಿಳಿವಲ್ಲ...!’

‘ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಾನು ಹೇಗಿರಲಿ...? ನೀನಾದ್ರೂ ಹೇಳು ಗಂಗಾ...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡ.

‘ಅವನಿರೋ ಜಾನ್‌ದಾಗ ನಾವು ಇರಿಕ್ಕೇ ಬಾರ್ತು... ಅವ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತಂದ್ರೆ ನಾವು ಸತ್ತೇ ಹೋಯ್ತೀವಿ...’

‘ಏನು ಮಾಡೋಣ ಈಗ...? ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತಿಸಿ ಹೇಳು... ನೀನು ನನಗಿಂತ ದೈರ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನ ಎದುರಿಸಿದೀಯೆ... ಏನಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳು...’

‘ನಿವ್ ಯಾಕ ಹೀಗೆ ದೇಹದ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದಿಗೇ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನಿತ್ರಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೀರಿ... ನೀವೇ ಹೇಳೋಹಂಗೆ ದೇವಿದಾನಲ್ಲ... ಏನಾರಾ ಹಾದಿ ತೋರಿಸ್ತಾನ...’

‘ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಹುದು... ಆದ್ರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೇ ಏನಾದರೂ ಆದ್ರೆ ಬುದ್ಧಿ ಓಡುಬಿಲ್ಲ...’

‘ನೋಡ್ತೀ... ಈ ಊರಾ ಒಂದಾ ಪರಪಂಚೆ ಅಲ್ಲಾರೀ... ಪರಪಂಚೆ

ಜೀವನ ಪಯಣ

ಇಳಿಸಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೆಂಬ ಸರಕುಗಳ ಮಣ ಹಿತವಾಗುವುದು ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪಯಣ

★ ಡಾ. ವಿನಯ

ಶಶಿಧರ ಹಳೇಮನಿ